

Vilagarcía 14 de febreiro de 2017

As primeiras horas do día sempre son as máis duras, dóeme ter que abandonararte! É difícil concentrarse no duro traballo de sola sabendo que quedaches soita esperando por min. As horas pasan lentas lonxe do teu calor. Que tristes as mañás de inverno sen a túa morna compañía, sen os teus garimos! Consídame a idea de que ó chegar a casa... alí estarás agardándome, cálida, acolledora...

Sei que nuns anos tereite que deixar ~~para~~ sempre, por eso trato de disfrutar da túa comodidade todo canto podo. Porque aínda que encontrarei moitas casas polo mundo ningunha será coma ti.

Hugo del Río Rivas

1º ESO C

